

Mikaela Eriksson

Imperativ och objektorienterad programmeringsmetodik

2 januari 2015

Reflektioner

Parprogrammering och självreflektion

Jag ansåg att detta projekt var svårt att förstå. Förstå vad det var exakt man skulle göra det och hur man skulle göra det. Jag har inga programmeringskunskaper sedan tidigare heller så därför anser jag inte att jag bidrog till någon bättre kod., men jag gjorde så gott jag kunde för att bidra med det jag kunde. Jag tror inte att det skulle hjälpa om jag satt på egenhand och jobbade, för jag skulle inte veta hur jag skulle göra eller vart jag skulle början därför gillar jag att jobba i par. Jag är bättre på själva tänkesättet än att skriva koden, så när jag jobbade med någon kom jag i så fall med idéer eller följdfrågor som kunde hjälpa den som kunde programmeringen. För min del anser jag inte att det spelade någon större roll med vilken paruppdelning vi gjorde. Det kanske inte var så bra att till exempel jag och Tobias jobbade med varandra då vi båda var de som var sämst i gruppen och hade svårt att veta vad vi skulle skriva. Därför var det bättre om jag fick jobba med till exempel Erik som är duktig och kunde hjälpa mig att förstå. Om jag skulle ge ett tips till någon som aldrig har parprogrammerat förut så skulle det vara att prata mycket med den man programmerar med så man förstår vad varandra vill. Det är dåligt om den ena börjar att programmera men inte säger vad han eller hon håller på med för då blir det för det första svårt för den andra att hänga med, och sedan när det är dags att byta av så vet inte den andra hur han eller hon skall fortsätta med koden om man inte vet vart den är på väg eller hur något fungerar.

I ett team är jag ofta projektledaren. I detta fall så kanske jag inte kunde så mycket om själva programmeringen, men jag kunde få oss att komma ihop som ett team och få oss att börja diskutera vad vi gjort och behövde göra. När det kommer till programmering som jag skrev ovan så föredrar jag oftast att jobba i grupp då jag har svårt att veta vad jag ska göra och hur jag skall komma igång, gäller det annat så kan jag jobba ensam också, jag är en social och driven person så jag kan få båda situationerna att fungera. I detta projektarbete kan jag

inte påstå att jag lärde mig något nytt. Jag tycker jag lärt mig bäst på de tidigare när man bara suttit två och två för då har man fått en bättre överblick på vad man skulle göra och man kunde vara med på allt under hela programmeringens gång. Som sagt ovan tycker jag att projektet var svårt att förstå och hantera.